

Band, The, Rick

Band, The
Miscellaneous
Rick

Den mannen kom fra en helt annet tid
Som et gjenskinn fra en ild som brant en gang
Den mannen ble en venn av mitt liv
Så blei han stille og så blei han en sang
Og hvem skal dømme?
Månen steig og sank
Og glassene blei tømt
Vi er; vi drømmer
Så blir det daggry
Og drømmene er drømt

Den dagen var som en helt vanlig dag
Du veit; en sånn dag da ikke noe skjer
Så ringer noen et sted langt borte fra
Og sier at han som var her, han er ikke mer

Og hvem skal dømme?
Månen steig og sank
Og glassene blei tømt
Vi er; vi drømmer
Så blir det daggry
Og drømmene er drømt

Den mannen var fra en helt annet tid
Den tida som alle mine sanger kommer fra
Det skreik en fugl, noen skyer drev forbi
Men ellers var det en helt vanlig dag

Og hvem skal dømme?
Månen steig og sank
Og glassene blei tømt
Vi er; vi drømmer
Så blir det daggry
Og drømmene er drømt

Så blir det daggry
Og drømmene er drømt

That man came from a whole other time
Like reflections of a fire that burned long ago
That man became my friend for life
Then he was silenced, and so became a song
And who should judge?
The moon rose and fell
And the glasses were emptied
We are, we dream
Then the dawn comes
And our dreams are dreamt

That day was just like any other day
You know, a day when nothing much happens
Then someone calls from a place far away
And says that he who was here, he isn't anymore

And who should judge?
The moon rose and fell
And the glasses were emptied
We are, we dream
Then the dawn comes

And our dreams are dreamt

The man was from a whole other time
The time where all my songs come from
A bird cried, some clouds drifted by
But otherwise, it was a completely ordinary day

And who should judge?
The moon rose and fell
And the glasses were emptied
We are, we dream
Then the dawn comes
And our dreams are dreamt

Then the dawn comes
And our dreams are dreamt